

Vidinské noviny

ročník IX | december 2015 | číslo 5 | zadarmo

Čítajte...
podujatia na rok 2016
MIKULÁŠ
Tvorivé dielne

VIANOČNÉ ZASTAVENIE

Tak dlho čakáme na prvý krôčik,
potom už rýchlo ubieha rôčik,
chvíľu dostávame a potom dávame,
tešiac sa na ne, všeličo zháňame,
stroviac nakúpené, na ne zabudneme.

Zastav sa človek a urob si pohodu,
zabudni na veci, kúpené z obchodu,
pozri sa pod tričko, čo darom bolo,
či tam bije srdce čo ľúbiť vedelo,
alebo len ľúbi, keď vhodná je chvíľa,
všedný deň má voľno, to je ale chyba.

Zastav sa človek a naber do dlane,
to šťastie prchavé, krátko len ostane,
vločka snehová, krásna padá z neba,
chytíš ju do dlane, ostane len voda,
najkrajší darček, chvíľu je najkrajší,
časom sa stratí aj ten lesk najväčší.

Zastav sa človek a pozri do duše,
či vždy si dodržal tie sľuby vianočné,
či videl si krásu, čo krása bola,
či cítil si lásku, keď iného hriala,
či cítil si chlad, keď mu zima bola,
či pre omrvinku, vstal od plného stola.

Keď po zastavení všetko Ti je jasné,
želať Ti netreba pre Teba sú krásne,
máš toľko šťastia, že môžeš rozdávať,
máš tortu lásky, čo môžeš rozkrájať,
veselosť vo vreci, čo môžeš rozsievat',
na tento smutný svet, sa len usmievať.

V tom vianočnom tichu, vetrík nech zafúka,
nech radosť zanesie, do každého kúta,
nech snehové vločky na hodváb sa zmenia,
všetky detské slzy, razom nech vysušia,
len úsmev dieťaťa, najkrajší na svete,
o tom sú Vianoce čo na to poviete?

Ján Tokár Oravský